

CO OČEKÁVAT OD ADVENTU?

Jakou představu vlastně máme před očima dnes, v době adventu? Co očekáváme, že se posléze stane v posledních dnech před svátky? Tyto otázky jsou na místě. Bez nich se nám nepodaří dobře prožít letošní čas adventní, protože kdo nemá cíl a kdo se do cíle netěší, ten se asi sotva vydá na cestu.

NEJEDNÁ SE O ŽÁDNOU SENTIMENTÁLNÍ IDYLKU

Pokud bychom snad nevěděli, jaký důvod vlastně máme pro svoje adventní těšení se, pak nám jich prorok Izaiáš nabízí nesčetně. Mnohé obrazy z jeho vize budoucího mesiánského věku mají až poetickou kresbu: „Levhart si lehne vedle kozlátka (...) a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada.“ Ale nemylme se – nejedná se o žádnou sentimentální idylku ze starých kýchovitých barvotisků. Takové vnímání Božího slova by nás nedovedlo nikam jinam než právě jen k onomu nasládlému a Boha prázdnému prožití Vánoc, jaké každoročně vidíme.

VÁNOCE: SVÁTKY O NIČEM?

Spisovatel Ludvík Vaculík ve své knize „Český snář“ atmosféru pohanských vánoc ironizuje: „Vánoce, milé děti, jsou takové svátky o ničem, kdy se radujeme z hadrů a žrádla.“ Budme těmi, kdo budou otevřeni duchu Hospodinově: duchu moudrosti a rozumu, duchu rady a síly, duchu poznání a zbožnosti, duchu bázně před Hospodinem.

BŮH POČÍTÁ S NAŠÍ NEMOHOUCNOSTÍ

Příchod Božího království znamená uzdravení a naplnění lidského bytí. To, co bylo dosud vystaveno nejružnějším úskalím a nebezpečím, mrzačeno lidským sobectvím a zraňováno hříchem, nabude znovu prvotní krásy a dokonalosti. Nemáme žádný důvod se cítit odstrčený na vedlejší kolej či frustrovaný vlastní nemohocností. V Božím plánu spásy se s touto skutečností počítá. Nikoliv proto, abychom složili ruce do klína, nýbrž proto, abychom neztráceli naději: Je to Bůh, jehož mocí se nám dostane vykoupení.

Více k tématu na: www.vira.cz

Zpracováno podle knihy: Petr Vrbacký, Vzhůru k vodám, Karmelitánské nakladatelství, 2010. Redakčně upraveno.